

Klootschieten was het vroeger een zeer bekende sport en werd rond 1500 overal in Nederland gespeeld. Het woord kloot is een oud Nederlands woord voor bal, kogel. Het woord schieten staat voor werpen, gooien, vooruit drijven.

De kloot is o.a. gemaakt van hout. De houten ballen zijn gevuld met lood met een minimale diameter van 50 mm en een gewicht van 200 tot 800 gram. De kloot wordt onderhands geworpen. Zowel een straat- als zandparcours tot ca 5 km lengte is geschikt. De teams bestaan in de regel uit 4 of 5 pers, echter 2 personen zijn ook al een team. Het doel is de afstand met het minst aantal worpen af leggen. Na de finish worden de meters geteld.

De spelregels

De teamleden werpen om beurten. Door hard en zuiver te gooien trachten zij de kloot zo ver mogelijk over het parcours te laten rollen. Op de plaats waar de kloot stil ligt werpt de volgende. De werper mag een aanloop nemen tot daar waar de kloot stil lag. Als de kloot in de berm of sloot is geroeld, wordt de plaats bepaald haaks op de lengterichting van het parcours. Bochten en kruisingen mogen afgesneden worden, met dien verstande, dat de kloot voorbij de as van de weg moet rollen. Wanneer de kloot de tegenstander of spullen van hem raakt mag er opnieuw gegooid worden. Als teams met hetzelfde aantal worpen eindigen, tellen de meters na de finish. Er wordt met twee teams tegelijk gestart, deze blijven bij elkaar omdat steeds met de achterliggende kloot geworpen moet worden. Hierdoor ontstaat vanzelf een wedstrijd. Elk team heeft een leider die het aantal worpen noteert, zowel van het eigen team als dat van de tegenstander. Onderweg vergelijken de leiders de standen, zo vaak als zij dat nodig achten. Om ongelukken te voorkomen moeten alle spelers steeds goed opletten, degene die wil gooien, waarschuwt de anderen met een roep. Vanzelfsprekend kijkt iedereen goed uit voor het verkeer.

Groep 1 Naam	aantal worpen
1
2
3
4
5
6
Groep 2 Naam	aantal worpen
1
2
3
4
5
6